

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

Tønder, som kan afsættes efter Lovforlaget her.

Det ærede Medlem behøver derfor ikke at nære nogen Ængstelse, jeg har gjort det med velberaad Hu for at sikre, at Majsen fremkommer saa tidligt, som der bliver Brug for den. Jeg tror nemlig, at der i de første Par Maaneder bliver overordentlig stor Brug for Majs ude i Landbruget. Naar man ind i Marts Maaned kun har faaet en Fjerdedel eller en Femtedel af det, som vi plejer at faa ind i Tiden fra 1. September til midt i Marts, kan enhver sige sig selv, at der maa være tæret ganske overordentlig stærkt paa Landbrugets egen Avl i dette Aar, langt ud over, hvad der i tidligere Aar er tæret paa den. Der er sikkert meget stor Mangel paa Majs i de fleste Landbrug for Tiden og vil være det i de første Maaneder. Om man ved at spare kan nøjes med mindre end under normale Forhold, er ikke muligt at sige, men foreløbig kommer der sikkert ikke mere ind, end der bliver Brug for.

Saa sagde det ærede Medlem til sidst, at man maatte huske paa, at Korncentralen, Kornimportørerne er ude i meget stor Risiko, fordi de køber Majs til en Pris nu og har den liggende til en Pris, der ligger langt over det normale. Det er rigtigt. Men han ved sikkert ogsaa meget godt, at Regeringen er rede til og har givet Tilsagn om en Afviklingsperiode, naar Krigen er forbi, en længere Periode, i hvilken de kan afvikle det dyre Korn og de dyre Foderstoffer, inden vi tillader det billige at komme herind; for hvis man tillod Indførselen af billigt Korn med det samme, er det klart, at det vilde betyde et meget stort Tab for de paagældende Købmænd. Det har vi altsaa erklæret os rede til, fordi jeg har været klar over, at naar Majsprisen gaar op til det dobbelte nu, maa der sikkert komme en Tid, hvor den gaar meget stærkt ned igen; og enten vil saa de handlende og Importørerne faa store Tab, hvilket man maa sikre dem imod, eller ogsaa faar man en Periode med Mangel paa Korn. Derfor maa vi have en Afviklingsperiode, som gør det muligt for dem at slippe nogenlunde godt fra det. Det er sikret dem — det ved det ærede Medlem godt —, og derfor forstaar jeg ikke de Spørgsmaal, han her har stillet. Dersom det ærede Medlem havde hørt efter, havde han faaet Besvarelsen paa det første Spørgsmaal, og det sidste tror jeg det ærede Medlem ved Besked med, ellers kunde han have faaet det at vide hos Korncentralen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. J. S. Foget har Ordet.

Jeg henstiller, at man saa vidt muligt indskrænker sig til korte Bemærkninger.

J. S. Foget: Det ærede Medlem Hr. Hauch sagde, at hvis det er rigtigt, at det er Tilskud, er det jo i Virkeligheden det, vi har kæmpet for. I saa Henseende kan jeg ikke give det ærede Medlem Ret. Det, der var Aarsagen til Odensemødet, var jo Mejeriernes Fællesresolution af 28. Oktober, og deri skrev man netop, at man „afviser en Tilskudspolitik, der placerer Landbruget som et af den øvrige Befolkning understøttet Erhverv“. Altsaa, det er ikke Tilskud, vi har kæmpet for at faa. Hvorvidt det er Tilskud, kan vi selvfølgelig debattere til Dommedag. Men man maa i hvert Fald ogsaa tage Hensyn til, hvad andre mener. Jeg har i Dag i „Børsen“ set, at Professor Axel Nielsen skriver: I den Proklamation, som Landbrugsraadet har udsendt, hævder man, at 22,40 er naaet. Det er ikke rigtigt. I Valutapolitikken findes de 22,40 ikke mere — der kendes kun 19,40. At Staten paatager sig at udligne tre Fjerdedele af Forskellen mellem 19,40 og 22,40, er en anden Sag, en Sag mellem Stat og Landbrug — for Valutapolitikken eksisterer kun 19,40. Han siger videre: Carl Gandrup sagde engang, at alt her i Landet var *halvt*; vi elsker halve Hummere, halve Bajere, halve Rundstykker — han kunde have tilføjet: Ogsaa halve Standpunkter! Jeg kan i og for sig give Professor Axel Nielsen fuldkommen Ret i, at det Standpunkt, som det ærede Medlem her indtager, er et halvt Standpunkt. Han hævder at have naaet et Maal, han ikke har naaet, og at have naaet det paa en Basis, en Baggrund, som Landbruget altid har protesteret imod. Vi behøver ikke at fortsætte denne Diskussion ud i det uendelige for at blive klar over, hvem der har Ret, om det er Tilskud, eller det ikke er Tilskud. Jeg vil nøjes med at spørge det ærede Medlem, om han er villig til at fortsætte Kampen paa det hidtidige Grundlag med Odensemødet som Basis og med det Maal at opnaa økonomisk Ligeret for Landbruget.

Lange: Den højtærede Landbrugsminister gav jo ikke noget Svar paa mine forskellige Spørgsmaal vedrørende Valutapolitikken, og det er muligt, at den højtærede Minister heller ikke er i Stand til det; naar det hele er Fremtidsspørgsmaal, som Nationalbanken, efterhaanden som de kommer til